

YHTEISTYÖN RAKENTAJIA

Paljonko saa? Muistan kun pikkutyttönä kävin ostamassa nallekarkkeja Kärnän kyläkaupasta. Kolikko taskussa tiskille. Paljonko tällä saa? Juuri nyt tuo muistuu elävästi mieleeni. Koko kevään olemme tutkineet eri tilastoja, toteumia ja vertailuja eri kuntien kesken. Vaikka miten päin luemme faktatietoja, on lopputulos sama. Viitasaarella ja Pihtiputaalla käytetään perusturvan palveluihin enemmän rahaa kuin vertailukunnissa keskimäärin. Kaikkiin Keski-Suomen kuntiin verrattuna Viitasaarella vuonna

2007 oli käytettävissä sosiaali- ja terveystoimen menoihin 1,7 milj. euroa enemmän kuin keskiarvoluvuilla laskettuna. Vastaava asetelma toistui vuonna 2008. Olisiko oikeasti ollut käytettävissä?

Sysäys yhteistyöhön. Perusturva on avainasemassa suurimpana hallintokuntana. Kuluvalle vuodelle ei ole enää juuri mitään tehtävissä.

Juustohöylänäpertelystä on seurauksena vain poliittinen huutokauppa.

Tulevan vuoden talousarviota laadittaessa, tilaajana voimme vain kysyä, paljonko tällä saa? Voisiko tämän totuuden myöntäminen ja hyväksyminen olla sysäys vielä syvempään yhteistyöhön kuntiemme kesken? Kuntien välisessä sopimuksessa on mm. seuraavat kohdat. Pällekkäisyyksiä puretaan eikä luoda uusia, palvelutuotantoa yhtenäistetään ja tehostetaan.

Ensimmäisen neljän vuoden aikana emme ole tähän kyenneet.

Nuolet viritetty. Kun jotakin konkreettista asiaa on nostettu keskusteluun, vaikkapa sairaaloiden erikoistuminen, idea ammuttiin Pihtiputaan suunnalta alas välittömästi. Nyt keskustellaan päivystyspalvelujen vuorottelusta. Viitasaarella on jo nuolet viritetty toteutuksen alas ampumiseksi. Perusturvalautakunta on kuitenkin tosipaikan edessä. Vetkuttelu ei auta. Palveluketjut menevät joka tapauksessa uusiksi, kun väestörakenne alkaa vuosikymmenen vaihteen jälkeen tosissaan eläköityä. Nyt on jo pula tekijöistä ja vielä enemmän rahasta. Kuntien väliset kustannuserot kertovat kiistattomasti sen, että asioita voidaan tehdä toisella tavalla.

Näytön paikka. Nyt tarvitaan talkoisiin yhteistyön rakentajia. Nakertajia on ollut riittävästi matkan varrella. Paluuta entiseen ei enää ole.

Paras-hanke velvoittaa meidät yhteistyöhön. Pihtipudas ei halua olla Viitasaaren peräkylä, eikä Viitasaarikaan varmasti halua Äänekosken peräkyläksi. Se voi olla kuitenkin yksi vaihtoehto, jos emme kykene hommaa itse tällä alueella hoitamaan. Olisiko päättäjillä nyt näytön paikka?

Kilpaillaan kuntina keskenämme elinkeinoelämän asioissa tai vaikkapa muuttovoitosta. Perusturvan puolella ei tarvitse kilpailla. Rahojen vähetessä olemme kumpikin kunta häviäjiä ja viime kädessä voittajia yhteistyön onnistuessa. Yhteistyö on puolin ja toisin vastaan tulemistä.

Nyt on kyettävä tekemään valintoja ja rohkeita ratkaisuja pitkällä tähtäimellä. Tavoitteena on kuitenkin turvata palvelut kuntalaisille kohtuullisen matkan päässä, puolin ja toisin.